

Tâm Tình Người Thơ

Thơ không có một đồng
Mà vẫn ngồi mãi miết
Chịu một đời thua thiệt
Bỏ lăm việc nửa chừng

Thơ không có ai mừng
Khi gặp ngoài đường phố
Ôi tình đời rõ khổ
Cứ giả bộ làm ngờ!

Thơ hay bị hững hờ
Mà vẫn thờ trọn kiếp
Âu cũng là duyên nghiệp
Đời hào hiệp mấy khi!

Thơ thua cả bánh mì
Chẳng ai thèm mua cả
Còn tệ hơn thịt cá
Chẳng ai đá động gì

Thế mà vẫn mê si
Mỗi ngày không cầm bút
Là đời như gỗ cụt
Cứ thích trút tâm tình

Thơ không cứu nổi mình
Cho nên dù mài miết
Đời vẫn buồn da diết
Tình biển biệt thiên thu!

Thơ thua cả cây dù
Chẳng che giùm mưa nắng
Đời bạc tiền vẫn nặng
Làm mờ hẳn lương tri!

Thơ không ích lợi gì
Mấy ai mà thèm đọc
Ngồi một mình trong góc
Thầm khóc chuyện thế gian

Xưa nay vẫn phủ phàng!!!

Đời Vẫn Chưa Vui

Anh muốn về hôn lên mái tóc
Trời chiều nay mưa gió sụi sùi
Thương nhớ hoài lòng anh muốn khóc
Sao cứ buồn đời vẫn chưa vui !

Năn Ni

Đã quá nửa đêm rồi
Anh vẫn còn thao thức
Khi chiều em tức bực
Làm anh ngủ không yên

Ôi tình yêu thiêng liêng
Hờn ghen và giận dữ
Bằng lòng và phản đối
Mới vui đó buồn đây

Lớn rồi còn thơ ngây
Như một nhà thi sỹ
Không vững vàng ý chí
Cứ than thở suốt ngày

Ngọt bùi và đắng cay
Tình yêu đầy hương vị
Thôi cũng đành năn nỉ
Đừng giận anh em ơi!

Phạm Văn Duyệt